

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Paraenesis De Eleemosyna

Alardus <Aemstelredamus>

[Köln], 1545

VD16 A 1250

Farrago.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63012)

DE ELEEMOSYNA

quammis ille plus, hic uero minus benefacit, uterq; ut arbitror, secundum suam potentiam. Chryso-
stomus in Genesim homil. secunda, capite pri. Et pre-
senti quidem uita, si quis nobis solum duplicia pol-
liceretur, pro his quæ à nobis dantur, parati esse-
mus illi omnem nostram substantiam afferre. Tam-
etsi ibi magna ingratitude, multæ & stupendæ au-
rorum fraudes, & multi qui boni habentur scenus
non soluunt, uel ob maleuolentiam nolentes, uel sæ-
pe & propter inopiam non ualentes. Quoniam au-
tem nihil tale omnium domino imputari potest (nã
& capitalis summa in tuto est, & centuplum hic
promittitur eleemosynam expendentibus, & in fu-
turum uita æterna reponitur) quæ igitur nobis de-
fensio erit, si negligentes fuerimus, & non festina-
uerimus centupla pro paucis accipere, & pro præ-
sentibus futura, & pro temporalibus æterna? At-
qui pecuniæ nunc ianuis & repagulis includuntur,
& indigentibus non expèduntur, sed in uanum dun-
taxat ibi sine usu iacēt. Ut igitur in futuro seculo ea-
rum subsidia inueniamus, Facite, inquit, uobis ami-
cos ex mammona iniquitatis, ut cum defeceritis, re-
cipiant uos in tabernacula æterna. Hæc ille.

Farrago.

Domini liberalis, & benigni patris conuenit
& seruos & filios item liberales esse ac beni-
gnos. Si igitur ditissimi benignissimique pa-
tris, uel serui sumus, uel potius filij, cur non pudet
nostræ nostenacitatis? cur tantopere illi, non hic
tantum dissimiles esse pergimus? cur illius nomine

DE ELEEMOSYNA.

censeri uolumus, qui & sua omnia, & seipsum denique nobis impertit, & quotidie impertit, nec tali adhuc exemplo eodem prouocamur? imo si in alios piget, in hunc certe cur non benignitatem, non tantum acceptam & copiose acceptam, uerumetiam multo cum scenore cumulatissime redituram refutdere studemus? Nam quod alijs illius nomine prestamus, non ut alijs, sed ut sibi præstitum imputabit. Si mutuo quid dandum fuerit eos potissimum curiose inquirimus, quos multum duros speramus, & quos putauerimus fore gratos, anxie circumspicimus: hic uero cōtrarium facimus. Deum enim relinquimus, qui non modo centuplum, sed & cū numerū multiplici scenore auctū redditurus est. Nos uero quæ ne summā quidā concreditā reddituri sunt, conquirimus. Quid enim nobis uenter noster, quum multa consumpserit, redditurus est, nisi stercus & putredinē? Quid illa uana gloriæ cupido? odiū & inuidentiā. Quid uero sordida dabit parsimonia? curā & sollicitudinē. Petulantia quid rependet? gehennā & uermē pestiferū. Si cui eroganti pecuniam suā quæ certe fidei hō & facultatis, polliceret se decuplum restitutum, uel intra annū, quā ille rem bñ gessisse uideret, & lucrū ingēs fecisse? quod uidere est quū pitacus iaculandus sit, quā ultro cupide offerat pecuniā suā spe pauxilli lucri, id quod cū euentus rei sit incertissimus. & dubitamus hic facultates effundere in paupes spe redituræ cū scenore græ, centuplū accepturi, hinc uitam æternā possessuri. cū sit præceptū in euangelio de talento multiplicando, & pecunia dada nummularijs pro usura accipienda.

DE ELEEMOSYNA.

Agricola cum nisi horrorem agri & cęli uideat, imminente etiam hyemis rigore, non dubitat mādare terrę semina, ac uelut abijcere, adhuc tamē incertus qualis prouentus frugum sit futurus, sed spe fretus bona. Et nos recusamus omnia largienti domino fœnerari, quine potest quidem fallere. Quemadmodum si quis paruulo datam pecuniam iubeat diligenter continere, aut domestico cuiuspiam cōseruandam dare, ne uolenti rapere liceat: Sic & nobiscum deus agit: Da, inquit, egeno, ne tibi quispiam ea furripiat, utpote calumniator aliquis, aut diabolus, aut fur, aut certe post omnes ipsa mors, neque enim secura erunt, donec apud te illa detinueris: si uero mihi illa dederis, quod erit, cum pauperibus dederis, ego tibi omnia cum summa securitate serua bo, cūq; opportunum fuerit, magno tibi cumulata fœnore restituā. Nō em̄ ideo illa abs te accipio, ut tibi penitus auferam, sed ut auctiora faciam, ut diligentius custodiam, ut in id temporis seruem quo nemo erit qui mutuum det, nemo qui misereatur.

Agricola terrę concredens semina, non hoc tristi facit uultu, sed gaudens & lætabundus, & quasi iam spe manipulos uidens, in terram seminat. Et tu dilectę non solum respexeris ad eum qui recipit, sed cogita quod ipse quidem est uisibilis qui à te accipit: Alius autem quę in illum fiunt, sibi facta dicit. Neque ille uulgaris quispiam est, sed omnium dominus, cęli terręque conditor. Et sumptus ille accessio fit, & non solum non minuit tuam substantiā sed auget magis, si cum fide & promptitudine hilariter hoc feceris. Si agricolę penu suum euacuāt, & se-

DE ELEEMOSYNA.

mina terræ concredunt, idque cum uoluptate faciunt, spe maiora recipiendi se solantes: & quamuis sciant, quod aeris intemperies, nonnunquam & terræ sterilitas, & alia multa accidentia, ut locustarū exercitus, & rubiginis insidiæ, spe excidere faciāt, attamen bona spe sese alentes, ea quæ in promptuarijs collecta, terræ concredunt. Multo magis nos quæ absque usu recondita sunt, dispergere in pauperum usus & educationem conuenit. Hic nunquā spes eluditur, neque timenda aliqua terræ sterilitas. In festis mercatibusque nemo angitur sua pro mercibus dare, quantoque fuerint preciosiores, tanto magis gaudet, & quam accipiat præcellentiores. At tu aurum, & possessiones distribuere, præterea lapidem & terram pro æterna dare felicitate grauaris. Si magistratus in theatris, mimis, & athletis, & gladiatoribus, alijsque huiusmodi generibus hominum totum pene patrimonium suū largitur ac perdit, ut unius horæ fauorem uulgi acquirat, nihil sibi ulterius profuturū. Tu dubitas & cunctaris munificas esse in huiusmodi largitiōibus, in quibus iudex residet deus, fauentium & acclamantium uulgus est angeli. Vbi omnes qui à seculo fuerunt sancti, laudatores & prædicatores tui sunt, ubi laus & fauor non simul cum die cessat, sed cum seculis permanet. Vide Ambrosium in sermone 81.

Appendix.

NON hic prætereundum quod maxime admonitum oportuit, quanquam doctioribus paulo incognitum non est, ut agricola si erassum &